

Nieuwsbrief Zomer 2014

Inhoud

1. Woordje vooraf	1
2. Activiteiten:	2
Gezinsdag 25 mei 2014	2
Flyer 'Hoe vind ik een eiceldonor?'	2
3. Nieuws uit de wereld	3
In de media	3
Organisaties	3
Onderzoeken	6
Literatuur	8
4. Agenda	8
Informatie-avond" 'Informatie over/van de donor': 27 augustus 2014 (19-21u30)	8
Informatienamiddag – Herfst: 19 oktober 2014	8
5. Gezocht!	8

1. Woordje vooraf

Welkom bij onze tweede nieuwsbrief van vzw DonorFamilies. Met elk nieuw seizoen willen we jullie via deze weg op de hoogte houden van de activiteiten van de vzw en andere relevante informatie.

Eerder dit jaar werd de vzw officieel boven de doopvont gehouden. Het initiatief kwam er nadat we vaststelden dat er echt nood was in België aan een structuur om donorouders en hun families te ondersteunen. De eerste reacties waren alvast zeer hartverwarmend voor de initiatiefnemers. We merken duidelijk dat er bij vele ouders en families nood is aan meer informatie en aan de mogelijkheid om met andere (wens)-ouders in contact te komen.

Onze eerste gezinsdag in mei was een fijn weerzien voor velen en we mochten ook aan aantal nieuwe geïnteresseerden verwelkomen. Terwijl de kindjes zich konden uitleven in de speeltuin en kinderboerderij, konden de ouders en wensouders gezellig bijpraten en ervaringen uitwisselen. De goede opkomst en positieve reacties geven ons veel energie om de vereniging verder uit te bouwen en meer families op deze manier samen te brengen en te ondersteunen.

Hierbij ook nog een bedankje voor al diegenen die zich reeds hebben aangesloten als lid van de vzw! Op deze manier steunen jullie de werking van de vereniging en kunnen we blijven verder werken om meer bijeenkomsten te organiseren, families te bereiken en ondersteunen, en donorconceptie in het algemeen meer bekendheid te geven naar de buitenwereld toe.

Veel leesplezier met deze 'midsummer'-editie van de nieuwsbrief. Zoals steeds zijn alle reacties en ideeën van harte welkom!

2. Activiteiten:

Gezinsdag 25 mei 2014

Onze allereerste gezinsdag ging door op 25 mei 2014. Een eerste bijeenkomst waar (wens)ouders de kans kregen om op een informele manier en aangename setting kennis te maken met elkaar. Kinderen waren ook welkom en konden samen spelen in de zandbak, dieren voederen en met de fietsjes rondrijden. De locatie was afgeschermd zodat de kindjes veilig konden ravotten en er voldoende privacy was om ervaringen uit te wisselen. Hieronder een aantal reacties van de aanwezigen:

"Ik vond de bijeenkomst heel fijn. Het was spannend in het begin en uiteindelijk voelde ik vooral een soort rust. Mensen die door hetzelfde gegaan zijn als wij!"

"Ik vond de mensen waarmee ik gepraat heb ongelooflijk lief en begripvol. Heel zacht. De locatie was schitterend en het idee van de bijdrage voor de hapjes en drankjes vond ik ook leuk. Ja, ik kan echt niets aanmerken :-). Ik kijk uit naar de volgende bijeenkomst."

"Ik moet toegeven dat wij heel veel schrik hadden om er naartoe te gaan en niet wisten wat te verwachten, maar wij willen jullie bedanken voor de vriendelijkheid en de ontvangst. We zijn positief vertrokken en hebben met een aantal koppels heel fijn contact gehad."

"De locatie was ideaal: volledig afgesloten, veilig en voldoende actie voor kinderen. Maar ook perfect voor volwassenen omdat het privé afgehuurd was en gezellig."

Flyer 'Hoe vind ik een eiceldonor?'

N.a.v. een vorige bijeenkomst waarin koppels aankaartten hoe moeilijk het was om een eiceldonor te vinden, hoe je dit best aanpakt, enz., ging een ouder van de kerngroep die zelf mama is na eiceldonatie op zoek naar informatie. Ze vertaalde de flyer 'How to find an egg donor?' ontwikkeld door een Australische organisatie en deze werd tevens aangepast aan de Belgische wetgeving. Op [deze pagina](#) vind je het resultaat!

3. Nieuws uit de wereld

In de media

'Kwartetje vader' (Weekend Knack nr. 20 14-20 mei 2014)

In het artikel 'Kwartetje vader' werden drie mannen geïnterviewd die op verschillende manieren papa werden : Een papa van biologische kinderen, een papa van stiefkinderen en eentje van donorkinderen. Alle drie geven ze hun ervaring weer over het vaderschap en kinderen voor hen betekenen. Tenslotte geeft ook een donor aan hoe hij biologisch bijdraagt aan de kindwens van anderen maar hierbij geen vaderlijke rol ervaart. Het artikel vind je terug op onze website: [Link](#).

Levensdonoren.be (Ziekenhuizen werken samen voor initiatief sperma- en eiceldonatie, 24 juni 2014, De Standaard)

Een aantal ziekenhuizen zijn een uniek samenwerkingsverband aangegaan om het publiek te sensibiliseren over sperma- en eiceldonatie. Op initiatief van iemand die zelf verwekt werd dankzij een spermadonor sloegen zij de handen in elkaar om de website levensdonoren.be te lanceren.

Op www.levensdonoren.be worden anonieme boodschappen en levensadviezen van donoren aan hun potentiële nageslacht verzameld. Hiermee willen zij het huidige imago van spermadonoren verbeteren en donoren een menselijk gezicht geven.

Er is een tekort aan donoren in België, en de vraag wordt steeds groter terwijl het aantal donoren daalt. Hierdoor moet een groot deel van de Belgische vruchtbaarheidscentra beroep doen op buitenlandse donorbanken. Bij deze willen zelf ook nog eens een oproep doen naar iedereen die er over nadenkt om donor te worden: gewoon doen! Contactgegevens van de fertiliteitscentra waar je terecht kan zijn beschikbaar op de laatste pagina van de website van Levensdonoren. Aan degenen die al de stap gemaakt hebben, een WELGEMEENDE bedankt!!

Debat Cassiman-De Sutter: 'Weten waar je vandaan komt, is een fundamenteel mensenrecht' (Reyers Laat, 3 april 2014)

Op 3 april besteedde kon je op Reyes Laat het debat zien tussen Jean-Jacques Cassiman en fertiliteitsarts Petra De Sutter. Had je het gemist? Herbekijk het hier: [Reyers Laat aflevering 47](#).

Heb je zelf iets in de media gehoord/gelezen/gevolgd rond donorconceptie aarzel niet ons dit te melden op nieuwsbrief@donorfamilies.be. Ook via onze Twitteraccount Donorfamilies blijf je op de hoogte!

Organisaties

Zoals aangegeven in de vorige Nieuwsbrief houdt de vereniging ook contact met andere Europese ouderorganisaties. Op 27 april 2014 gingen een paar mensen van de kerngroep van de vzw ervaring opdoen tijdens de nationale bijeenkomst van het Britse Donor Conception Network in London

(jammer genoeg moesten onze twee mannen afhaken op het laatste moment). Hieronder vind je een verslagje over hoe drie van hen deze dag beleefd hebben.

Het verhaal van Veerle:

“Ongeveer 10 jaar na de geboorte van mijn zoontje, die er gekomen is dankzij eiceldonatie, woonde ik eind april een bijeenkomst bij van Donor Conception Network. Het werkte als een magneet op me, zo een groot verlangen om te zien wat het netwerk van donorfamilies in de UK heeft verwezenlijkt in 20 jaar tijd. Een grote nieuwsgierigheid en een wens ook om mensen te ontmoeten. We waren een beetje te laat en werden door de medeoprichter Walter de zaal binnengeloodst. Ik wist niet wat ik kon verwachten, maar wat ik zag tartte alle verbeelding. Een grote bioscoopzaal tot in de nok gevuld met donorouders met hun kinderen. Overweldigend, ik moest een paar keer slikken om het allemaal te verwerken en te vatten. Wat heerlijk om tussen zoveel mensen te zitten met een gelijkaardig verhaal. Mensen die het fijn vinden om hun ervaringen te delen, elkaar te helpen en om open te spreken wat donatie voor hen betekent. Nog nooit zag ik een ander dan mijn eigen donorkind, stel je voor. Op het podium zat nu een panel met een 10tal kinderen van 9 tot 16 jaar die elk op hun eigen manier en met heel wat Britse humor hun verhaal deelden. Zij hebben vooral geleerd om over donatie te durven praten, samen met hun ouders, binnen het Donor Conception Network maar ook bij vrienden en op school. Mooie, moedige kinderen. Ik ben blij dat ik altijd open ben geweest met mijn zoontje en hoop voor hem dat hij zich even fier mag voelen en met gemak over zijn verhaal leert te vertellen. Verder op de dag waren er nog een paar workshops, waarbij we verdeeld werden volgens interesse en type donatie. Leerrijk en zo deugddoend om na 10 jaar isolatie zoveel mensen te kunnen spreken en van elkaar te leren. Met een fantastisch voldaan gevoel reisde ik terug naar België. Ontzettend blij over mijn dag maar ook zo opgetogen dat sinds kort ook ‘DonorFamilies’ bestaat, dat net als Donor Conception Network een plek wordt waar mensen elkaar kunnen ontmoeten waar men met steun van elkaar kan bouwen aan mooie stevige gezinnen die fier zijn over hun verhaal.”

Ook Katrien, mama van een zoontje van drie en een dochtertje van één jaar geboren via spermadonatie, nam samen met de drie partners-in-crime de Thalys naar Londen voor onze eerste donorconceptie bijeenkomst:

“Een overweldigend gevoel om een zaal van zo’n 200tal mensen te zien vol met (wens)ouders van donorkinderen en ook donorkinderen zelf. Vooral het panel van een achttal donorkinderen liet een diepe indruk na. Zowel donorkinderen van heterokoppels via spermadonatie, eiceldonatie en zelfs embryodonatie, als donorkinderen van een alleenstaande moeder en een lesbisch koppel gaven hun mening over allerlei vragen, die wij ons als ouder van twee jonge donorkindjes ook vaak stellen. Zo merkte ik dat eigenlijk alle donorkinderen in het panel superpositief waren over hun roots, op jammer genoeg één meisje (geboren na embryodonatie) na. Zij had het er nog vaak moeilijk mee, vooral omdat ze zich door haar afrocaraiïbische uiterlijk helemaal anders voelde dan de rest van haar heel blanke blonde/roodharige familie (hoewel haar ouders met deze donor hadden ingestemd). Ze kreeg dan ook vaak de vraag of ze geadopteerd was, waarna ze telkens gans het verhaal tegen iedereen moest vertellen. Voor mij persoonlijk blijkt hieruit dat het toch wel belangrijk is dat er toch een zekere screening moet zijn voor donoren om toch met enkele basiskenmerken rekening te kunnen houden, iets wat nu niet altijd het geval is (vaak wordt er enkel rekening gehouden met

bloedgroep en cytomegalovirus). De anderen daarentegen waren zeer positief. Een belangrijke bijdrage tot de aanvaarding was toch wel het feit dat ze allemaal reeds op heel jonge leeftijd op de hoogte waren van hun herkomst. De meesten konden zich zelfs niet echt herinneren wanneer het hen verteld was en er naar de buitenwereld toe ook geen groot geheim rond werd gemaakt. Sommigen vonden het zelfs leuk om uniek te zijn. Omdat voor velen de donor nog ongekend is (in UK kunnen ze wel informatie krijgen vanaf 18 jaar), vulden sommigen dan maar zelf een beeld van de donor in. Er was bijvoorbeeld een jongen die met een lach tegen iedereen vertelde dat zijn donor zeker en vast David Beckham moest zijn. Een andere belangrijke factor was het feit dat ze via het DCN netwerk en de samenkomsten in contact kwamen met andere kinderen met een gelijkaardige oorsprong. Zo konden ze er met anderen over praten en voelden ze zich niet alleen op de wereld. Met onze vzw hopen we om ook hier in België donorfamilies samen te brengen. Wat voor de donorkinderen vooral vermoeiend was, was het feit dat de meeste mensen totaal geen idee hebben van wat donorconceptie precies inhoudt, en ze telkens in de klas, tegen vrienden, enz. moeten uitleggen wat dit precies is. Ook hierin wil vzw DonorFamilies zijn steentje bijdragen, door een lessenspakket te ontwikkelen rond donorconceptie. Het taboe doorbreken begint nu eenmaal bij educatie. Eén uitspraak van een jongen bleef echt wel hangen. "Wat is eigenlijk familie?" Meestal wordt dit biologisch bekeken, maar voor hem (geboren dankzij spermadonatie) was het klaar en duidelijk, familie zijn diegenen die voor je zorgen en er altijd voor je zijn. Zijn papa die voor hem zorgt, was dan ook de enige echte papa, al was hij de donor uiteraard heel dankbaar. Hij vroeg zich ook af waarom we steeds over een 'normale familie' of 'normaal gezin' spreken. Waarom zijn de stambomen die in de klas moeten ingevuld worden vaak onbegonnen werk voor de nieuwe families? Zijn families met donorkinderen, alleenstaande ouders, families met adoptiekinderen, of samengestelde families dan 'ab'normaal? Donorfamilies hebben misschien een andere oorsprong dan een 'gemiddeld' of 'doorsnee' gezin, maar daarom misschien net des te specialer! Kortom, het was een dag die een grote indruk en veel stof tot nadenken naliet. Een inspiratie voor onze bijeenkomsten!"

Ook Tamara vond het een geslaagde en inspirerende dag:

"Die zondag trokken wij vol goede moed en een fris hoofd naar Londen voor de jaarlijkse bijeenkomst van DCN. De dag begon met een panel van donorkinderen.... Ik had op voorhand geen idee waaraan we ons konden verwachten. De leeftijd van de kinderen varieerde tussen de 9 en de 15 jaar. Voor mij een soort van glazen bol waarin we konden zien wat onze kinderen zouden zeggen binnen x aantal jaar. Ik ben zelf mama van een dochttertje van 3 en een zoontje van x maanden. De kinderen waren bijzonder mondig, hadden de nodige dosis humor maar vooral ze spraken allemaal zeer open over alles. Hun perceptie van wat een familie en ouders zijn, was zeer simpel maar voor ons positief om te horen en ik deel deze graag met jullie. Familie en vooral ouders zijn voor hen de personen die voor hen zorgen, van hen houden en er zijn voor hen. Na deze panel sessie werden we onderverdeeld in kleinere groepjes waar we konden napraten over het panelgesprek. Aangename gesprekken met koppels in dezelfde situatie. In de namiddag kregen we eerst nog een presentatie en konden we daarna in kleinere groepjes samenzitten over specifieke (zelf gekozen) onderwerpen. Ik koos voor het onderwerp 'vertellen aan kinderen onder de 4jaar'. Zeer open gesprekken waaruit bleek dat zij met dezelfde vragen zitten. Hun ervaringen zijn zeer gelijklopend net als hun tips. We keerden terug naar huis met een vol hoofd maar vooral vol goede moed. Ik kreeg ook nog maar de

bevestiging dat onze vzw echt nodig is en iets kan betekenen. Ik kan alleen maar hopen dat we binnen 20 jaar even ver staan. Wat is mij bijgebleven van deze dag? Ik ben met een ongelooflijk goed gevoel en vol hoofd naar huis gegaan. Bij het binnenkomen van de zaal was het overweldigend om de grote massa te zien ... nog nooit had ik een dag doorgebracht met ouders van donorkinderen. Het was even slikken, even alles opnemen en laten binnenkomen. De openheid waarmee de kinderen over donorconceptie spraken en alles wat daarbij komt kijken. De bevestiging dat we allemaal eigenlijk maar gewone gezinnen zijn die elkaar doodgraag zien en het beste met elkaar voor hebben. Onze vragen, angsten, onzekerheden, bedenkingen zijn ook zeer gelijklopend met die van hen.”

Astrid Indekeu, psychologe-onderzoeker, gespecialiseerd in donorconceptie en rechterhand van de vzw, sprak ondertussen met Sharon Pettle die de kindergroepen oprichtte en begeleid. Meer hierover in de rubriek ‘onderzoeken’.

Onderzoeken

We houden jullie graag op de hoogte van recente onderzoeken, daarom kan je in de nieuwsbrief steeds een korte samenvatting terugvinden van recent onderzoek.

- **Infertiliteit na kanker: 14-15 Maart 2014, Amsterdam, ‘Fertility preservation’ ESHRE Campus workshop**

Meer en meer jonge kankerpatiënten overwinnen hun kanker, maar er bestaat een kans dat ze met verminderde vruchtbaarheid achterblijven. Kanker kan de vruchtbaarheid aantasten, ofwel rechtstreeks doordat kanker zich in een voortplantingsorgaan situeert of onrechtstreeks via de behandeling (chemo en/of bestraling). Deze bijeenkomst lichtte enerzijds de laatste nieuwe technieken toe om vruchtbaarheid te kunnen behouden en wees anderzijds op aandachtspunten op psychosociaal vlak (mede door de getuigenissen van patiënten). Vragen als ‘Wanneer het thema verminderde vruchtbaarheid t.g.v. kankerbehandeling’ ter sprake brengen? ‘Kan dit als je nog volop met de behandeling bezig bent?’ ‘Hoe praat je erover met jonge kankerpatiënten?’ ‘Hoe pak je later als de kindervens zich stelt de draad terug op?’ ‘Waar je vind je hierover informatie?’ Volgende informatieve sites in ontwikkeling werden o.a. meegegeven:

<http://oncofertility.northwestern.edu/patients> (American Oncofertility Consortium)

<http://www.aya4net.nl/> (Adolescent & Young Adult, vanuit Radboud Ziekenhuis NL opgericht)

- **Donoren: 29 Mei 2014 Leicester, British Sociology Association postgraduate event on Human Reproduction**

Tijdens deze event konden doctoraatsstudenten hun lopend onderzoek m.b.t. medisch begeleide voortplanting voorstellen: m.a.w. onderzoeken heet van de naald. Eentje in deze brief eruit gelicht:

Een onderzoek betrof ‘matching donor en ontvanger(s)’ (University of London). Ondanks dat dit het vertrekpunt vormt van donorconceptie, is deze stap nog niet grondig onderzocht. Ook al schafte Engeland in 2005 de donor anonimiteit af, toch zijn er gelijkenissen met België: Net zoals in België, staan de klinieken in voor het matchen van ‘een donor’ met ‘de ontvanger’ (koppel/ individu) en in beide landen is er sprake van een tekort aan donoren. Het onderzoek richt zich op de vraag ‘Hoe beslissen klinieken om donor – ontvanger te matchen? Welke factoren spelen hierin een rol en hoe

ervaren ouders en de kliniek-staf deze procedure'. Twee basisprincipes bepalen de matching procedure: 1) zo veel mogelijk gelijkenis tussen donor –ontvanger creëren opdat het donorkind zo min mogelijk verschil met ouders zou hebben; en 2) 'vraag –aanbod' principe: donoreicellen/zaadcellen zo goed mogelijk toekennen in het kader van een tekort aan donorcellen. Matching-protocollen werden onderzocht en eerste resultaten wezen op nog veel onduidelijkheden van gebruikte categorieën die kenmerken van de donor dienen te omschrijven.

- **Eiceldonatie: Blyth, E, Yee, S, Tsang, K. 'They were my eggs; they were her babies': Known oocyte donors' conceptualizations of their reproductive material. J Obstet Gynaecol Can 2011;33:1124-1140**

Dit onderzoek ging na hoe gekende eiceldonoren de donatie van eicellen ervaren, hoe zij kijken naar het kind voortgekomen uit de donatie en hoe zij dachten over wat er zou moeten gebeuren met de overtallige embryo's ontstaan door hun donatie. Een sleutelement in de ervaringen van de gekende eiceldonoren uit dit onderzoek was het feit dat zij gedoneerd hadden aan een specifieke persoon/koppel die zij a) wensten te helpen bij het verkrijgen van een zwangerschap en b) die zij vertrouwden in hun opvoedkundige vaardigheden. Het vertrouwen in de ontvangende persoon/koppel zorgden ervoor dat ze afstand namen van hun eicellen (bv. het zijn maar eitjes, anders zou er niets van gekomen zijn, enz.) en 'het eigenaarschap' aan de ontvangers overdroegen. Hierdoor beschreven ze hun relatie met het kind ook eerder in termen van de relatie die ze hadden met het ontvangend koppel dan als bepaald door een genetische relatie met het kind. Dit had echter ook tot gevolg dat gekende donoren wensten dat de overtallige embryo's (ontstaan uit hun donatie) niet verder gedoneerd zouden worden aan een anoniem koppel omdat a) ze niets wisten over de opvoedingsvaardigheden van de mogelijke nieuwe ontvangers, b) ze een morele verantwoordelijkheid voelde t.a.v. een kind waarvan zij dan helemaal niets zouden weten en c) de bezorgdheid dat er mogelijke partnerrelaties zouden kunnen ontstaan tussen hun kinderen en kinderen uit die donatie. Niettegenstaande er duidelijke wettelijke afspraken zijn m.b.t verantwoordelijkheden en beslissingsrechten bij gekende donatie, kunnen verschillen in wensen/voorkeuren de donor-ontvanger relatie beïnvloeden. Duidelijke voorafgaande gesprekken over wensen en voorkeuren, inclusief de vraag betreffende de toekomst van overtalig embryo's, worden aangeraden.

- **Donorkinderen: British Infertility Counselling Association Journal, Spring 2014 p20-25)**

Sharon Pettle i.s.m. de Donor Conception Network (DCN) UK richtten in 2005 groepjes op voor donorkinderen. Het doel was een context te creëren waar kinderen op een aangename manier zelf ook vragen konden stellen en ervaringen en gedachten konden delen met andere kinderen die een gelijkaardige achtergrond delen. Sindsdien is hun aanbod verfijnd en aangepast en tot op heden is het nog uniek in de wereld. Kinderen die deelnemen zijn tussen 8-12 jaar oud, met een max. aantal van 8 kinderen per groep en hebben zelf aangegeven te willen deelnemen. De groepjes vinden plaats tijdens de twee halfjaarlijkse meetings van de DCN en worden met grote zorg voorbereid: bv. evenwichtige samenstelling van kinderen naar geslacht en soort van donorconceptie, voorbereidend gesprek met ouders ter kennismaking met hun zoon/dochter en wat reeds besproken is/wordt in de familie, enz. Thema's worden door de kinderen gekozen zoals bv: variaties in biologische verwantschap, nieuwsgierigheid naar de donor, hoe ze te weten gekomen zijn van de

donorconceptie, praten ze er met vrienden over, technische aspecten van donatie, enz. Ouders krijgen algemene feedback over de thema's die aan bod zijn gekomen en kunnen de begeleiders nadien nog steeds contacteren indien er thuis vragen zouden rijzen. Sharon Pettle zal het komende jaar haar ervaringen neerschrijven en beschikbaar maken voor andere hulpverleners in het veld.

- **29 juni -2 juli 2014, München, European Society for Human Reproduction & Embryology congres –ESHRE)**

Nieuwe richtlijnen voor de diagnose en aanpak van vroegtijdige ovariële insufficiënties (ook wel vervroegde menopauze genoemd) en nieuwe richtlijnen m.b.t. de psychosociale zorg bij onvruchtbaarheid en medische begeleidde bevruchtbaarheid worden verwacht.

Literatuur

DCN is bezig aan een boekje voor kinderen tussen 8-12 jaar om zelf aan het werk te gaan met 'wat is familie, wat zijn genen'. Het boekje heet: "Archie and Jemima: Family Detectives". Tijdens de DCN meeting eerder dit jaar werd er een preview gegeven. Begin van de zomer zou het in druk gaan, na de laatste 'lezingen' van kinderen. We kijken er alvast naar uit!

4. Agenda

Informatie-avond" 'Informatie over/van de donor': 27 augustus 2014 (19-21u30)

N.a.v. de mediaberichten rond donoranonimiteit, donorinformatie, en een nieuw wetsvoorstel organiseren we een avond waarin toegelicht zal worden wat informatie over de donor zou kunnen betekenen (en wat mogelijks ook niet) vanuit verschillende (wetenschappelijke) hoeken. Ken Daniels, op bezoek in België op dat moment, zal ook zijn ervaringen delen. Als auteur van het boek 'Building a Family with the assistance of donor insemination' (2004) en met meer dan 35 jaar ervaring als hulpverlener en onderzoeker, is Ken Daniels uit Nieuw-Zeeland dé internationale expert op vlak van counseling bij donorgezinnen. Samen met geneticus Jean-Jacques Cassiman en politica Petra De Sutter houden we een debat over donorinformatie. De avond is bedoeld als open uitwisseling en stof tot nadenken. Informatie en inschrijvingsmogelijkheid volgen later op de website.

Informatienamiddag – Herfst: 19 oktober 2014

Tijdens deze namiddag willen we enkel (wens)ouders en familie samenbrengen om ervaringen uit te wisselen, maar daarnaast willen we ons ook focussen op informatie uitwisselen over donorconceptie wanneer je kind al iets ouder is (einde lagere school- middelbaar). Meer info volgt in onze herfst-editie van de Nieuwsbrief!

5. Gezocht!

- **Vertaler Engels-Nederlands/Frans:** Wij zijn op zoek naar iemand die kan helpen bij het vertalen van Engelse teksten naar het Nederlands en/of Frans. Heb je een vlotte pen of heeft de Engelse/Franse taal geen geheimen voor jou laat dan zeker iets weten via info@donorfamilies.be.

- Om gezinnen met jonge kindjes en startende koppels of wensouders een blik in de toekomst te geven tijdens onze volgende infonamiddag in oktober, zijn we op zoek naar **ouders van donorkinderen die minimum 10 jaar oud zijn**. Wat zijn jullie ervaringen als gezin, familie, met de school, vriendjes, de omgeving, ... ?

Heb je nog vragen, tips, aanvullingen of bemerkingen, thema's waarover je wilt lezen, aarzel niet ons te contacteren op nieuwsbrief@donorfamilies.be.